

[Justitsministeren]

Derfor har vi sagt: Det, det drejer sig om, er at få ændret lovgivningen på en sådan måde, at vi får større sikkerhed, men det koster kasinoerne nogle penge, og derfor må vi ændre afgifterne også sådan, at der bliver en bedre fordeling mellem de mindre og de større kasinoer, sådan at de mindre kasinoer fortsat kan eksistere, og sådan, at de i øvrigt kan få betalt det udstyr, som skal til for at øge sikkerheden. Det er – om jeg så må sige – ideen i det, og jeg har forstået, at dette overordnede mål er der enighed om.

Så er der en række tekniske problemer; om, hvem og hvordan der skal kontrolleres, om afgiftssatserne nu er rigtige, og om den måde, hvorpå vi har defineret, hvad troncen kan bruges til. Og endelig er der problemer med udannelsen af croupiererne, idet jeg forstod, at fru Lissa Mathiasen ikke var tilhænger af mottoet »én gang croupier – altid croupier«, men man skal også kunne blive noget andet. Alle disse ting vil vi meget gerne kigge på i udvalget, og vi skal fra ministeriets side gøre, hvad vi kan for at betjene udvalget så godt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af våbenloven.
Af justitsministeren (Erling Olsen).
(Fremsat 4/11 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Peder Sass (S):**

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at lovforslagets hovedformål – at give politiet mulighed for at kontrollere, at våben opbevares forsvarligt – ikke skal opfattes som en mistillid til skytteforeningerne, idet det er vor helt klare opfattelse, at der i det daglige er et positivt samarbejde mellem skytteforeningerne og politiet.

I bemærkningerne til lovforslaget står nævnt, at Justitsministeriets Kontaktudvalg vedrørende våbenlovgivning efter en gennemgang af reglerne finder, at det vil være hensigtsmæssigt at stramme reglerne for opbevaring af våben i skytteforeningernes lokaler.

Vi finder det vigtigt, at skytteforeningernes opbevaring af våben sker på betryggende vis, men det skal også siges, at det er vor opfattelse, at skytteforeningerne af egen interesse gennem mange år er gået foran i indretning af lokaler med bokse m.v. til opbevaring af skydevåben. Skytterne har den samme interesse som det øvrige samfund i, at politiet får bedre mulighed for at kontrollere, at opbevaring af våben sker forsvarligt, så våbnene ikke kommer i hænderne på de forkerte eller i hænderne på kriminelle elementer. En god sikring og kontrol med våbnenes opbevaring vil nemlig samtidig sikre skytternes fortsatte mulighed for at drive deres sport i foreningslivet uden alt for omfattende restriktioner.

Vi kan tilslutte os politiets udvidede kontrol med lokalerne, hvori der opbevares våben. Vi kan også tilslutte os, at Sortkrudtsskytteforeningerne får adgang til at udstede våbenpåtegning, og endelig kan vi tilslutte os, at Justitsministeriet får hjemmel til at udstede forbud mod alle former for våben, der virker ved udladning af elektrisk strøm.

Fischer (KF):

Den konservative folketingsgruppe er enig i, at alle våben skal opbevares forsvarligt, og at der skal være kontrol med, at det sker, samt at der skal træffes særlige sikkerhedsforanstaltninger, når det drejer sig om større eller mindre koncentration af våben.

For så vidt angår den bemyndigelse, som ministeren søger, til, at politiet skal have adgang til skytteforeningernes lokaler uden retskendelse, vil vi gerne under udvalgsarbejdet have belyst, hvad der ligger til grund herfor, ud fra det synspunkt, at der skal gøre sig ganske